

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 czerwca 2016 r.

Sąd Okręgowy - Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Legnicy

w składzie:

Przewodniczący: SSO Adrianna Mongiallo

Protokolant: star. sekr. sądowy Klaudia Treter

po rozpoznaniu w dniu 28 czerwca 2016 r. w Legnicy

sprawy z wniosku T. A.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

o świadczenie przedemerytalne

na skutek odwołania T. A.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

z dnia 03 kwietnia 2013 r.

znak (...)

I. **zmienia decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. z dnia 03 kwietnia 2013 roku znak (...) w ten sposób, że przyznaje wnioskodawcy T. A. prawo do świadczenia przedemerytalnego od 13 marca 2013 roku,**

II. **stwierdza, że organ rentowy nie ponosi odpowiedzialności za opóźnienie w przyznaniu prawa do świadczenia.**

Sygn. akt V U 2938/14

UZASADNIENIE

Decyzją z 3 kwietnia 2013r., znak: (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. odmówił T. A. prawa do świadczenia przedemerytalnego. W uzasadnieniu decyzji organ rentowy podał, że wnioskodawca nie spełnia warunków do uzyskania świadczenia, określonych w art. 2 ust. 1 pkt 1 ustawy z 20 kwietnia 2004r. o świadczeniach przedemerytalnych, gdyż do dnia rozwiązania stosunku pracy lub stosunku służbowego z przyczyn dotyczących zakładu pracy w rozumieniu przepisów ustawy z 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy nie pozostawał zatrudniony u tego samego pracodawcy przez okres co najmniej 6 miesięcy.

Od powyższej decyzji odwołanie złożył T. A., domagając się jej zmiany poprzez przyznanie prawa do spornego świadczenia argumentując, że w okresie od stycznia do lipca 2012 r. świadczył pracę na rzecz tego samego zakładu pracy.

W odpowiedzi na odwołanie Zakład Ubezpieczeń Społecznych wniósł o jego oddalenie uzasadniając swoje stanowisko jak w zaskarżonej decyzji. Dodatkowo podał, że wnioskodawca nie spełnia również warunków do uzyskania

świadczenia przedemerytalnego określonych w art. 2 ust. 3 ustawy z 20 kwietnia 2004r. o świadczeniach przedemerytalnych, gdyż po ustaniu zatrudnienia w (...)Sp. z o.o. w W. wnioskodawca nie zarejestrował się w Powiatowym Urzędzie Pracy jako osoba bezrobotna z prawem do zasiłku oraz podjął zatrudnienie u kolejnego pracodawcy.

Wyrokiem z 8 stycznia 2014r. w sprawie o sygn. akt V U 727/13 Sąd Okręgowy w Legnicy V Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych oddalił odwołanie wnioskodawcy wskazując, że wnioskodawca nie spełnił przesłanki określonej w art. 2 ust. 1 pkt. 2 ustawy o świadczeniach przedemerytalnych, gdyż przez okres co najmniej 6 miesięcy nie pozostawał w stosunku pracy z tym samym pracodawcą. Ubezpieczony w okresie od 16 stycznia 2012r. zawarł bowiem umowy o pracę kolejno z różnymi pracodawcami, tj. (...) Sp. z o.o. w J., a następnie od 1 marca 2012r. z (...) spółką jawną w K., po czym kolejno od 1 maja 2012r. z (...) Sp. z o.o. w J..

Na skutek apelacji wnioskodawcy, Sąd Apelacyjny we Wrocławiu wyrokiem z 31 lipca 2014r. w sprawie o sygn. akt III AUa 256/14 uchylił zaskarżony wyrok i sprawę przekazał Sądowi Okręgowemu w Legnicy do ponownego rozpoznania wskazując, że rzeczą Sądu Okręgowego było ustalenie, czy w okresie od 16 stycznia 2012r. do 22 lipca 2012r. wnioskodawca zawierając kolejne umowy o pracę zatrudniony był w tym samym zakładzie pracy, a nie u tego samego pracodawcy. W ocenie Sądu Apelacyjnego Sąd takich ustaleń nie dokonał przyjmując, że odmienna firma podmiotu wskazuje, iż umowy zostały zawarte z dwoma niezależnymi podmiotami. Przy ponownym rozpoznaniu sprawy Sąd w szczególności powinien dopuścić dowody z akt osobowych wnioskodawcy za sporne okresy zatrudnienia, w których będą znajdowały się oświadczenia dotyczące rozwiązania umów o pracę z podaniem przyczyn rozwiązania (umowy były zawierane na czas nieokreślony i rozwiązywane z przyczyn nie leżących po stronie pracownika). Dla wyjaśnienia wszystkich okoliczności sprawy związanych z oceną, czy mamy do czynienia z tym samym zakładem pracy (chociaż umowy o pracę były zawierane formalnie z dwoma podmiotami) konieczne jest ponowne przesłuchanie wnioskodawcy oraz przesłuchanie w charakterze świadka osoby, która zawierała umowy o pracę z wnioskodawcą i podpisywała, jako pracodawca, świadectwa pracy. Okoliczność zawierania kolejno trzech umów o pracę na czas nieokreślony i rozwiązywania ich na podstawie art. 30 k.p. w zw. z art. 10 ustawy o szczególnych zasadach rozwiązywania z pracownikami stosunków pracy z przyczyn niedotyczących pracownika, może wskazywać na obejście prawa z naruszeniem kodeksu pracy, a w takim przypadku można by potraktować, że w gruncie rzeczy wnioskodawca cały czas był zatrudniony w spółce (...). Sp. z o.o. w J., co miało by wpływ na ocenę jego uprawnień do dochodzonego świadczenia przedemerytalnego. Celowe jest również wyjaśnienie składu właścicielskiego obu spółek.

Po ponownym rozpoznaniu sprawy Sąd ustalił następujący stan faktyczny :

T. A. urodził się (...) W okresie od 15 sierpnia 2008r. do dnia 31 października 2011r. był zatrudniony w (...) Sp. z o.o. w W.. Stosunek pracy ustał w trybie wypowiedzenia umowy o pracę z zachowaniem okresu wypowiedzenia z uwagi na likwidację stanowiska pracy. Po ustaniu zatrudnienia wnioskodawca nie zarejestrował się w Powiatowym Urzędzie Pracy jako osoba bezrobotna.

bezsporne

Budynki zakładu (...) Sp. z o.o. w W. - halę stolarni o pow. 4000m⁽²⁾ i budynek administracyjny położone przy ul. (...) w W. przejęła spółka (...) Sp. z o.o. w J., która rozpoczęła działalność od grudnia 2011r. Funkcję prezesa zarządu pełnił E. K.. Wspólnikami spółki byli E. K., K. F., B. P., R. F. i A. L.. Przedmiotem działalności spółki były naprawy blacharsko-lakiernicze, prowadzone we współpracy z firmą leasingową. W dniu 1 grudnia 2011r. z wnioskodawcą została zawarta umowa o pracę na czas nieokreślony, na stanowisko pracownika administracyjno-gospodarczego. Do obowiązków wnioskodawcy należały wszelkie sprawy związane z nadzorem nad budynkiem, spokojem na terenie zakładu, nadzorem nad pracą ochrony, po godzinach pracy był odpowiedzialny za wszelkie odstępstwa od normy, informowanie szefostwa w sytuacjach alarmowych oraz zauważonych zastrzeżeniach natury ogólnej, nadzorował alarmy, prowadził magazyn środków do czyszczenia i konserwacji samochodów. Wnioskodawca miał do dyspozycji pokój na terenie zakładu, w którym mieszkał. W dniu 16 stycznia 2012r. spółka (...) Sp. z o.o. w J. zawarła z

wnioskodawcą kolejną umowę o pracę na czas nieokreślony, na stanowisko pracownika fizycznego. Umowa została podpisana przez prezesa zarządu E. K.. Umowa o pracę została rozwiązana za porozumieniem stron z dniem 29 lutego 2012r. na podstawie art. 30 k.p. w zw. z art. 10 ustawy z 13.03.2003r. o szczególnych zasadach rozwiązywania z pracownikami stosunków pracy z przyczyn niedotyczących pracownika. Świadczenie pracy podpisał E. K..

Od 1 marca 2012r. T. A. został zatrudniony w (...) Spółka Jawna w K. na podstawie umowy o pracę na czas nieokreślony, na stanowisko pracownika nadzorującego. Miejscem wykonywania pracy była W. ul. (...). Umowę o pracę podpisał E. K.. Wnioskodawca odpowiadał za klucze, doglądał porządku w pomieszczeniach budynku, kontrolował dostawy towarów i procesy techniczne zachodzące w firmie, pilnował prawidłowego przebiegu prac oraz porządku po godzinach pracy, odpowiadał za stan magazynu. Miejsce i rodzaj pracy wnioskodawcy nie uległy zmianie. Wspólnikami spółki jawnej byli E. K. i K. K.. Do reprezentacji spółki uprawniony był każdy wspólnik samodzielnie. Przedmiotem działalności spółki były naprawy blacharsko-lakiernicze, prowadzone we współpracy z firmą leasingową. Umowa o pracę została rozwiązana za porozumieniem stron z dniem 30 kwietnia 2012r. na podstawie art. 30 k.p. w zw. z art. 10 ustawy z 13.03.2003r. o szczególnych zasadach rozwiązywania z pracownikami stosunków pracy z przyczyn niedotyczących pracownika, z powodu likwidacji stanowiska pracy. Świadczenie pracy podpisał E. K.. Spółka została zlikwidowana w 2012r. lub 2013r.

Od 1 maja 2012r. z wnioskodawcą została ponownie podpisana umowa o pracę przez (...) Sp. z o.o. w J. na stanowisko pracownika fizycznego, na czas nieokreślony. Spółkę reprezentował E. K.. Przedmiot działalności spółki nie uległ zmianie. Wnioskodawca wykonywał nadal te same prace, w tym samym miejscu pracy, w tych samych budynkach. Nadal mieszkał na terenie zakładu. Z uwagi na problemy finansowe spółki, ze współpracy zrezygnowała firma ochroniarska. Wnioskodawca w związku z tym pełnił czynności nadzorcze całą dobę, w wyniku czego wykonywał pracę w godzinach nadliczbowych. W połowie czerwca 2012r. pracodawca udzielił wnioskodawcy czasu wolnego w zamian za przepracowane nadgodziny oraz urlopu wypoczynkowego. Stosunek pracy został rozwiązany 22 lipca 2012r. w trybie wypowiedzenia umowy przez pracodawcę, z uwagi na likwidację stanowiska pracy, na podstawie art. 10 ustawy z 13.03.2003r. o szczególnych zasadach rozwiązywania z pracownikami stosunków pracy z przyczyn niedotyczących pracownika. Spółka zakończyła działalność w 2012r., a w 2013r. została sprzedana spółce (...) Sp. z o.o. w W.. Spółka ta przejęła również dokumenty Spółki. Prowadzone jest wobec niej postępowanie karne.

Spółki (...) Sp. z o.o. w J. i (...) Spółka Jawna w K. zostały utworzone do tej samej działalności - tj. napraw blacharsko-lakierniczych samochodów i prowadziły działalność każda pod konkretny kontrakt z firmą leasingową. Wszyscy pracownicy - tak samo jak wnioskodawca - przenoszeni byli kolejno do poszczególnych spółek, z tymi samymi datami co ubezpieczony, na życzenie firmy leasingowej. Wykonywali pracę w tej spółce, która akurat wykonywała umowę na rzecz firmy leasingowej.

Od 1 sierpnia 2012r. wnioskodawca był zarejestrowany w Powiatowym Urzędzie Pracy w G. jako osoba bezrobotna z prawem do zasiłku od 29 sierpnia 2012r. W okresie pobierania zasiłku nie odmówił bez uzasadnionej przyczyny przyjęcia propozycji odpowiedniego zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej albo zatrudnienia w ramach prac interwencyjnych lub robót publicznych.

d owód: - przesłuchanie wnioskodawcy , e-protokół z 8.09.15r., od 00:06:15-00:27:09 , k. 138v ;

- zeznania świadka E. K., k. 213-214;

- akta ubezpieczeniowe wnioskodawcy ;

- umowy o pracę z 1.12.2011r., 16.01.2012r., 1.03.2013r., 30.04.2012r., k. 15-19 i świadectwa pracy z 29.02.1012r., 30.04.2012r. i 23.07.2012r., k. 87-89;

- zarządzenie nr (...) z 13.03.2012r., k. 22, 90;

- odpisy z KRS dot. (...) Sp. z o.o. w J. i (...) Sp. Jawnej w K.,

k. 65-71;

- zeznania świadka R. B., e-protokół z 9.09.15, k. 159;

- zeznania świadka E. P., e-protokół z 25.09.15r, k. 180;

- zeznania świadka Z. P., e-protokół z 25.09.15, k. 180v;

W dniu 12 marca 2013r. T. A. złożył wniosek o przyznanie prawa do świadczenia przedemerytalnego. Do 22 lipca 2012r. wnioskodawca przebył 36 lat, 1 miesiąc i 28 dni okresów składkowych oraz 1 rok, 11 miesięcy i 14 dni okresów nieskładkowych.

b ezsporne oraz informacja organu rentowego z 3.03.2015r. dot. okresów zatrudnienia, w tym okresów składkowych, k. 73-75 i z 23.09.2015r., k. 164-165;

Po ponownym rozpoznaniu sprawy Sąd zważył, co następuje :

Odwołanie jest zasadne.

Zgodnie z treścią przepisu art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy z 30 kwietnia 2004r. o świadczeniach przedemerytalnych (Dz. U. nr 120, poz. 1252) prawo do świadczenia przedemerytalnego przysługuje osobie, która do dnia rozwiązania stosunku pracy z przyczyn dotyczących zakładu pracy, w rozumieniu przepisów ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. Nr 99, poz. 1001), w którym była zatrudniona przez okres nie krótszy niż 6 miesięcy, ukończyła 60 lat (w odniesieniu do mężczyzn) oraz posiada okres uprawniający do emerytury, wynoszący co najmniej 35 lat dla mężczyzn. Za okres uprawniający do emerytury, uważa się okres ustalony zgodnie z przepisami art. 5-9, art. 10 ust. 1 oraz art. 11 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (art. 2 ust. 2 ustawy). W myśl ust. 3 ustawy o świadczeniach przedemerytalnych, świadczenie przedemerytalne przysługuje osobie określonej w ust. 1 po upływie co najmniej 6 miesięcy pobierania zasiłku dla bezrobotnych, o którym mowa w ustawie o promocji zatrudnienia, jeżeli osoba ta spełnia łącznie następujące warunki:

- 1) nadal jest zarejestrowana jako bezrobotna,
- 2) w okresie pobierania zasiłku dla bezrobotnych nie odmówiła bez uzasadnionej przyczyny przyjęcia propozycji odpowiedniego zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej, w rozumieniu ustawy o promocji zatrudnienia, albo zatrudnienia w ramach prac interwencyjnych lub robót publicznych,
- 3) złożył wniosek o przyznanie świadczenia przedemerytalnego w terminie nieprzekraczającym 30 dni od dnia wydania przez powiatowy urząd pracy dokumentu poświadczającego 6-miesięczny okres pobierania zasiłku dla bezrobotnych.

Jak wynika z art. 2 ust. 1 pkt 29 ustawy z 20 kwietnia 2004r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy pod pojęciem przyczyn dotyczących zakładu pracy należy rozumieć:

a)rozwiązanie stosunku pracy lub stosunku służbowego z przyczyn nie dotyczących pracowników, zgodnie z przepisami o szczególnych zasadach rozwiązywania z pracownikami stosunków pracy z przyczyn nie dotyczących pracowników lub zgodnie z przepisami ustawy z 26 czerwca 1974 r. - Kodeks pracy (Dz. U. z 1998r. Nr 21, poz. 94, z późn. zm.), w przypadku rozwiązania stosunku pracy lub stosunku służbowego z tych przyczyn u pracodawcy zatrudniającego mniej niż 20 pracowników,

b)rozwiązanie stosunku pracy lub stosunku służbowego z powodu ogłoszenia upadłości pracodawcy, jego likwidacji lub likwidacji stanowiska pracy z przyczyn ekonomicznych, organizacyjnych, produkcyjnych albo technologicznych,

c) wygaśnięcie stosunku pracy lub stosunku służbowego w przypadku śmierci pracodawcy lub gdy odrębne przepisy przewidują wygaśnięcie stosunku pracy lub stosunku służbowego w wyniku przejścia zakładu pracy lub jego części na innego pracodawcę i niezaproponowania przez tego pracodawcę nowych warunków pracy i płacy,

d) rozwiązanie stosunku pracy przez pracownika na podstawie art. 55 § 1¹ ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. - Kodeks pracy z uwagi na ciężkie naruszenie podstawowych obowiązków wobec pracownika.

Zgodnie z art. 7 ust 1 ustawy o świadczeniach przedemerytalnych, prawo do świadczenia przedemerytalnego ustala się na wniosek osoby zainteresowanej, od następnego dnia po dniu złożenia wniosku wraz z dokumentami, o których mowa w ust. 3.

Bezspornym w sprawie i niekwestionowanym było, że na dzień rozwiązania stosunku pracy wnioskodawca udokumentował 36 lat, 1 miesiąc i 28 dni okresów składkowych oraz 1 rok, 11 miesięcy i 14 dni okresów nieskładkowych, stosunek pracy został rozwiązany przez pracodawcę z zachowaniem okresu wypowiedzenia w trybie art. 10 ustawy o szczególnych zasadach rozwiązywania z pracownikami stosunków pracy z przyczyn niedotyczących pracowników, ubezpieczony był zarejestrowany od 1 sierpnia 2012r. jako bezrobotny i nadal oraz pobierał zasiłek dla bezrobotnych w okresie od 29 sierpnia 2012r. do 28 lutego 2013r. i w tym czasie nie odmówił bez uzasadnionej przyczyny podjęcia pracy, złożył wniosek o świadczenie przedemerytalne w okresie 1 miesiąca od chwili wydania zaświadczenia z urzędu pracy, a do dnia rozwiązania stosunku pracy 22 lipca 2012r. ukończył 60 lat.

Kwestią sporną wymagającą rozstrzygnięcia Sądu było ustalenie, czy przed 22 lipca 2012r. przez okres co najmniej 6 miesięcy ubezpieczony był zatrudniony w tym samym zakładzie pracy.

Analizując zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, uzupełniony zgodnie z zaleceniem Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu, Sąd ustalił, iż wnioskodawca przed ustaniem ostatecznego stosunku pracy był zatrudniony w tym samym zakładzie pracy przez okres wskazany w art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy o świadczeniach przedemerytalnych.

Mimo bowiem formalnego zawarcia umów o pracę kolejno z (...). Sp. z o.o. w J., a następnie z (...) Sp. Jawna w K. i ponownie z (...) Sp. z o.o. w J. przyjąć należy, że był on zatrudniony w tym samym zakładzie w znaczeniu przedmiotowym. Jak wynika z odpisów KRS dotyczących tych podmiotów, obie spółki mają ten sam skład właścicielski i osoby decyzyjne - wykonujące czynności w sprawach z zakresu prawa pracy. Wszystkie umowy o pracę i świadectwa pracy podpisywał E. K.. On też podejmował decyzje o rozwiązaniu umów za porozumieniem stron i zawarciu nowych umów. Jak zeznał ten świadek, obie spółki zostały utworzone do prowadzenia tej samej działalności tj. blacharsko lakierniczej samochodów - we współpracy z firmą leasingową i na jej życzenie. W zależności zaś, która spółka wykonywała akurat kontrakt na rzecz firmy leasingowej - to do tej spółki przenoszeni byli wszyscy pracownicy. W ich pracy nic się natomiast nie zmieniało. Z przeprowadzonych wszystkich dowodów wynika jednoznacznie, że miejscem wykonywania przez wnioskodawcę pracy był niezmiennie zakład przy ul. (...) w W. i przez cały okres zatrudnienia u kolejnych spółek wykonywał on tą samą rodzajowo pracę.

Mając na uwadze powyższe wskazać należy, że wnioskodawca nie tylko pracował przez cały czas w tym samym zakładzie w znaczeniu przedmiotowym (por. wyrok SN z 28.08.2013r., sygn. akt I UK 57/13), ale w przedmiotowej sprawie niewątpliwie dochodziło dwukrotnie do przejęcia zakładu pracy w trybie art. 23¹ k.p. Sąd nie miał żadnych wątpliwości, iż z uwagi na przyjmowanie przez spółki kolejno do realizacji kontraktów na rzecz firmy leasingowej dochodziło do przejęcia zadań przez kolejnego pracodawcę, a także mienia i pracowników, za pomocą których kontrakt był wykonywany. Tym samym w świetle art. 23¹ § 1 k.p. należy przyjąć, że praca wnioskodawcy świadczona była również na rzecz tego samego pracodawcy. Zgodnie bowiem z tym przepisem w razie przejścia zakładu pracy lub jego części na innego pracodawcę staje się on, z mocy prawa, stroną w dotychczasowych stosunkach pracy. Tym samym techniczne - formalne rozwiązywanie stosunków pracy z pracownikami i zawieranie nowych umów z nowym pracodawcą było zbędne i nie wywoływało skutków w postaci rozwiązania stosunków pracy. Pracownicy bowiem z mocy prawa stawali się pracownikami zakładu przejmującego zadania i mienie poprzedniego zakładu pracy.

Mając na uwadze powyższe ustalenia i rozważania Sąd uznał, że wnioskodawca spełnia wszystkie przesłanki określone w art. 2 ust. 1 pkt. 2 ustawy o świadczeniach przedemerytalnych i na podstawie art. art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. zmienił decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. przyznając mu prawo do spornego świadczenia od 13 marca 2013 r. tj. od następnego dnia po dniu złożenia wniosku wraz z wymaganymi dokumentami.

Sąd stwierdził, że organ rentowy nie ponosi odpowiedzialności za opóźnienie w przyznaniu prawa do świadczenia. Zgodnie z treścią art. 11 ustawy o świadczeniach przedemerytalnych w zw. z art. art. 118 pkt. 1a ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z FUS - w przypadku ustalenia prawa do świadczenia lub jego wysokości orzeczeniem organu odwoławczego - organ rentowy wydaje decyzję w terminie 30 dni, przy czym za dzień wyjaśnienia ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji uważa się dzień wpływu do Zakładu prawomocnego orzeczenia organu odwoławczego, jeżeli organ rentowy nie ponosi odpowiedzialności za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji.

Przepis art. 85 ust. 1 ustawy z 13 października 1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych stanowi, że jeżeli Zakład - w terminach przewidzianych w przepisach określających zasady przyznawania i wypłacania świadczeń pieniężnych z ubezpieczenia społecznego - nie ustalił prawa do świadczenia lub nie wypłacił tego świadczenia, jest obowiązany do wypłaty odsetek tego świadczenia w wysokości odsetek ustawowych określonych przepisami prawa cywilnego. Nie dotyczy to przypadku, gdy opóźnienie w przyznaniu lub wypłaceniu świadczenia jest następstwem okoliczności, za które Zakład nie ponosi odpowiedzialności.

W rozpoznawanej sprawie okoliczności niezbędne do przyznania wnioskodawcy prawa do żadanego świadczenia zostały wyjaśnione na etapie postępowania sądowego. Dopiero bowiem w wyniku przesłuchania świadków i wnioskodawców oraz analizy dołączonych dokumentów możliwe było dokonanie oceny, czy wnioskodawca przez wymagany okres 6 miesięcy był zatrudniony w tym samym zakładzie pracy, mimo wystawionych dokumentów wykazujących zatrudnienie w dwóch różnych podmiotach gospodarczych. Sąd uznał zatem, że wydając decyzję z 3 kwietnia 2013r. organ rentowy nie popełnił błędu, skutkującego odpowiedzialnością za opóźnienie w przyznaniu świadczenia.

Mając na uwadze powyższe ustalenia i rozważania Sąd orzekł, jak w sentencji.